

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาแรงจูงใจผลักดัน (Push Factor) และแรงจูงใจดึงดูด (Pull Factor) ในการเดินทางมาท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวยุโรป โดยบทนี้จะเป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลผลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจผลักดัน (Push Factor) และแรงจูงใจดึงดูด (Pull Factor) ในการเดินทางมาท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวยุโรป

4.2 ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจ การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) และการวิเคราะห์กลุ่ม (Cluster Analysis)

4.3 การทดสอบสมมติฐาน

4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจผลักดัน (Push Factor) และแรงจูงใจดึงดูด (Pull Factor) ในการเดินทางมาท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวยุโรป

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยแจกแจงจำนวน (ความถี่) และร้อยละ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	164	41.0
หญิง	236	59.0
2. อายุ		
20 – 30ปี	136	34.0
31 – 45 ปี	160	40.0
46 – 55 ปี	50	12.5
56 ปีหรือมากกว่า	54	13.5
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	22	5.5
ปริญญาตรี	262	65.5
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	116	29.0
4. อาชีพ		
นักเรียน	68	17.0
พนักงานบริษัท	162	40.5
พนักงานของรัฐบาล	38	9.5
เจ้าของธุรกิจ	44	11.0
อาชีพอิสระ	38	9.5
ว่างงาน	12	3.0
เกษียณ	38	9.5

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

5. รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 1,000 เหรียญสหรัฐ	54	13.5
1,001 – 2,500 เหรียญสหรัฐ	136	34.0
2,501 – 3,500 เหรียญสหรัฐ	136	34.0
3,501 เหรียญสหรัฐ ขึ้นไป	74	18.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 สามารถอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างได้ ดังนี้

จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน เป็นนักท่องเที่ยวชาวยุโรปที่เดินทางมาท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร โดยเป็นเพศชาย จำนวน 164 คน (ร้อยละ 41.0) และเพศหญิง จำนวน 236 คน (ร้อยละ 59.0) เมื่อพิจารณาตามอายุโดยเรียงลำดับค่าร้อยละจากมากไปหาน้อย พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 31 – 45 ปี มีจำนวน 160 คน (ร้อยละ 40.0) รองลงมาคือ อายุ 20 – 30 ปี มีจำนวน 136 คน (ร้อยละ 34.0) และอันดับสุดท้าย นักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 46-55 ปี มีจำนวน 50 คน (ร้อยละ 12.5) ในด้านระดับการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาปริญญาตรี มีจำนวน 262 คน (ร้อยละ 65.5) รองลงมาคือ สูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 116 คน (ร้อยละ 29.0) และอันดับสุดท้าย ต่ำกว่าปริญญาตรีมีจำนวน 22 คน (ร้อยละ 5.5) ทางด้านอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อาชีพพนักงานบริษัท มีจำนวน 162 คน (ร้อยละ 40.5) รองลงมาคือ นักศึกษามหาวิทยาลัย มีจำนวน 68 คน (ร้อยละ 17) และอันดับสุดท้าย ว่างาน มีจำนวน 10 คน (ร้อยละ 2.5) และสุดท้ายทางด้านรายได้ต่อเดือนพบว่า ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน 1,001 – 2,500 เหรียญสหรัฐ และ 2,501 – 3,500 เหรียญสหรัฐ มีจำนวนเท่ากัน 136 คน (ร้อยละ 34) รองลงมาคือ ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน 3,501 เหรียญสหรัฐ ขึ้นไป มีจำนวน 74 คน (ร้อยละ 18.5) และอันดับสุดท้าย รายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 1,000 เหรียญสหรัฐ มีจำนวน 54 คน (ร้อยละ 13.5)

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะการท่องเที่ยว ในกรุงเทพมหานคร

ลักษณะการท่องเที่ยว	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. โดยเฉลี่ยใน 1 ปีคุณเดินทางท่องเที่ยวกี่ครั้ง		
1 ครั้ง	53	13.2
2-3 ครั้ง	190	47.5
4 ครั้ง หรือมากกว่า	69	17.3
ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับสถานการณ์	88	22.0
2. คุณวางแผนที่จะท่องเที่ยวในกรุงเทพโดยวิธี		
ซื้อ Package Tours	36	9.0
เดินทางท่องเที่ยวกับบริษัททัวร์	92	23.0
วางแผนการท่องเที่ยวเอง	272	68.0
3. คุณเดินทางมากรุงเทพกี่ครั้งแล้ว		
เดินทางมาเป็นครั้งแรก	168	42.0
2 – 3 ครั้ง	172	43.0
4 ครั้ง หรือมากกว่า	60	15.0
4. คุณวางแผนว่าจะท่องเที่ยวอยู่ในกรุงเทพกี่วัน		
น้อยกว่า 5 วัน	112	28.0
6 – 10 วัน	162	40.5
11 – 15 วัน	94	23.5
มากกว่า 16 วัน	32	8.0

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
5. คุณอยากทำกิจกรรมอะไรในกรุงเทพมหานครมากที่สุด		
ชมวิวทิวทัศน์	183	47.8
ช้อปปิ้ง	47	11.8
ชมแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	123	30.8
ชมธรรมชาติ	15	3.8
ท่องเที่ยวแถบชานเมือง	26	6.5
ไม่ได้ตอบคำถาม	6	1.5
6. ภายใน 5 ปีนี้ คุณคิดว่า คุณจะกลับมาเที่ยวกรุงเทพอีกหรือไม่		
ใช่	192	48.0
ไม่ใช่	32	8.0
ไม่แน่ใจ	176	44.0
7. ถ้าใช่, เหตุผลในข้อไหนที่ทำให้คุณอยากกลับมาเที่ยวที่กรุงเทพอีกครั้ง		
ศิลปวัฒนธรรมไทย	27	14.1
ความสวยงามของธรรมชาติ	15	7.8
ความเป็นมิตรของคนไทย	51	26.6
ค่าครองชีพถูก	25	13.0
มีกิจกรรมหลากหลาย	33	17.2
มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย	22	11.5
สิ่งแวดล้อม /บรรยากาศของกรุงเทพ	13	6.8
เป็นเมืองที่น่าสนใจ	6	3.1

จากตารางที่ 4.2 สามารถอธิบายลักษณะการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างได้ ดังนี้

จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน เดินทางท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร โดยเฉลี่ยภายใน 1 ปี จำนวน 2-3 ครั้งมากที่สุด จำนวน 190 คน (ร้อยละ 47.5) รองลงมาคือ ไม่นั่นอน ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ จำนวน 88 คน (ร้อยละ 22) และอันดับสุดท้าย 1 ครั้ง มีจำนวน 53 (ร้อยละ 13.2) ในส่วนของการวางแผนที่จะท่องเที่ยวในกรุงเทพนั้น พบว่า ข้อที่มีร้อยละมากที่สุดคือ วางแผนท่องเที่ยวเอง มีจำนวน 272 คน (ร้อยละ 68) รองลงมาคือ เดินทางท่องเที่ยวกับบริษัททัวร์ มีจำนวน 92 คน (ร้อยละ 23) และอันดับสุดท้าย ซื้อแพ็คเกจทัวร์ มีจำนวน 36 คน (ร้อยละ 9) ในด้านประสบการณ์ในการมากรุงเทพนั้น พบว่า นักท่องเที่ยวเคยมา 2-3 ครั้ง มีจำนวน 172 คน (ร้อยละ 43) รองลงมาคือ เดินทางมาเป็นครั้งแรก มีจำนวน 168 คน (ร้อยละ 42) และอันดับสุดท้าย 4 ครั้งหรือมากกว่า มีจำนวน 60 คน (ร้อยละ 15) ทางด้านกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างอยากจะทำมากที่สุด พบว่า ชมวิวทิวทัศน์ มีจำนวน 183 คน (ร้อยละ 47.8) รองลงมาคือ ชมแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม มีจำนวน 123 คน (ร้อยละ 30.8) และอันดับสุดท้าย ท่องเที่ยวแถบชนบท มีจำนวน 6 คน (ร้อยละ 1.5) และสุดท้ายเมื่อถามคำถามว่า ภายใน 5 ปีนี้ กลุ่มตัวอย่างคิดว่าจะกลับมาท่องเที่ยวกรุงเทพอีกหรือไม่ คำตอบส่วนใหญ่ตอบว่า ใช่ มีจำนวน 192 คน (ร้อยละ 48) รองลงมาคือ ไม่นั่นใจ มีจำนวน 176 คน (ร้อยละ 44) และอันดับสุดท้าย ไม่นั่นมา มีจำนวน 32 คน (ร้อยละ 8) ซึ่งเมื่อถามถึงเหตุผลสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าจะมาท่องเที่ยวอีก คือ ความเป็นมิตรของคนไทย มีจำนวน 51 คน (ร้อยละ 26.6) รองลงมาคือ มีกิจกรรมหลากหลาย มีจำนวน 33 คน (ร้อยละ 17.2) และอันดับสุดท้าย เป็นเมืองที่น่าสนใจ มีจำนวน 6 คน (ร้อยละ 3.1)

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเทศที่อยู่อาศัย
ของกลุ่มตัวอย่าง

ประเทศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เยอรมัน	80	20
สหราชอาณาจักร	62	15.5
สวีเดน	40	10.0
ฝรั่งเศส	32	8.0
อิตาลี	26	6.5
สเปน	24	6.0
เดนมาร์ก	20	5.0
ฮอลแลนด์	20	5.0
กรีซ	12	3.0
เบลเยียม	10	2.5
ฟินแลนด์	10	2.5
อื่นๆ เช่น ลักเซมเบิร์ก โรมานี	64	16
อังกฤษ		
ไอร์แลนด์ เป็นต้น		
รวม	400	100.0

จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน มาจากประเทศต่างๆจากทวีปยุโรป 5 อันดับแรก
อันดับหนึ่งคือ ประเทศ เยอรมัน จำนวน 80 คน (ร้อยละ 20) รองลงมาคือ สหราชอาณาจักร จำนวน
62 คน (ร้อยละ 15.5) สวีเดน จำนวน 40 คน (ร้อยละ 10) ฝรั่งเศส มีจำนวน 32 คน (ร้อยละ 8) และ
อิตาลีมีจำนวน 26 คน (ร้อยละ 6.5) ตามลำดับ

4.2 ค่าเฉลี่ยแรงงใจและวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)

ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงใจในการท่องเที่ยว : ปัจจัยผลักดัน และปัจจัยดึงดูด โดยแจกแจงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์เฉลี่ยของระดับความสำคัญ ดังนี้

ตารางที่4.4 ระดับความสำคัญของแรงงใจในการท่องเที่ยว : ปัจจัยผลักดัน

แรงงใจในการท่องเที่ยว : ปัจจัยผลักดัน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. เพื่อไปในที่ที่ฉันไม่เคยไป	4.26	0.80	มาก
2. เพื่อไปสัมผัสวัฒนธรรมที่แตกต่าง	4.30	0.67	มาก
3. เพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่จากประเทศอื่น	4.15	0.75	มาก
4. อยากรู้สึกตื่นเต้นกับการเห็นสิ่งใหม่	4.22	0.69	มาก
5. เพื่อค้นหาความสุข และการผจญภัย	4.00	0.76	มาก
6. อยากเติมเต็มความฝันในการเดินทางไปประเทศใหม่ๆ	3.99	0.89	มาก
7. อยากใช้เวลาในการเดินทางกับเพื่อน/ญาติ	3.51	1.02	มาก
8. อยากพบเจอผู้คนที่หลากหลาย	3.75	0.91	มาก
9. อยากพบเจอผู้คนในท้องถิ่น	3.78	0.90	มาก
10. อยากพักผ่อนจากการทำงาน	3.95	0.93	มาก
11. เพื่อหลบหนีความซ้ำซากจำเจในชีวิตประจำวัน	4.11	0.92	มาก
12. เพื่อพักผ่อน และผ่อนคลาย	4.20	0.87	มาก
13. เพื่อดูแล และรักษาสุขภาพ	3.16	1.05	ปานกลาง
14. เพื่อที่จะเล่าเรื่องให้ เพื่อน/ญาติ ได้ฟังเมื่อกลับถึงบ้าน	3.21	1.14	ปานกลาง
รวม	3.90	0.37	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญของแรงจูงใจในการท่องเที่ยว : ปัจจัยผลักดัน โดยมีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.90 (ระดับมาก)

เมื่อพิจารณาแต่ละด้านในองค์ประกอบ (1-14) พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัจจัย เพื่อ ไปสัมผัสวัฒนธรรมที่แตกต่างมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.30 (ระดับมาก) รองลงมาคือ เพื่อ ไปในที่ที่ฉันไม่เคยไป ค่าเฉลี่ย 4.26 (ระดับมาก) และ 3 อันดับสุดท้ายคือ อยากใช้เวลาในการเดินทางกับเพื่อน/ญาติ มีค่าเฉลี่ย 3.51 (ระดับมาก) รองลงมาคือ เพื่อที่จะเล่าเรื่องให้เพื่อน/ญาติได้ ฟังเมื่อกลับบ้าน มีค่าเฉลี่ย 3.21 (ระดับปานกลาง) อันดับสุดท้ายคือ เพื่อดูแล และรักษาสุขภาพ ค่าเฉลี่ย 3.16 (ระดับปานกลาง)

การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ในประเด็นด้านความสำคัญของแรงจูงใจในการท่องเที่ยว : ปัจจัยผลักดัน ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น จึงนำมาจัดกลุ่มใหม่ จำแนกตามประเภทของตัวแปรคือ ปัจจัยผลักดันมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.5

แจกแจงผลการวิเคราะห์ปัจจัยร่วมดังตารางที่ 4.5 ดังต่อไปนี้
 ตารางที่ 4.5 ปัจจัยแรงจูงใจในการท่องเที่ยว : ปัจจัยหลักคั่น

ปัจจัยต่างๆ	Factor Loading	Initial Eigenvalues	$\bar{X}$
ปัจจัย 1 : การค้นหาประสบการณ์สิ่งแปลกใหม่ๆ		25.163	4.15
อยากรู้สึกตื่นเต้นกับการเห็นสิ่งใหม่	0.787		
เพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่จากประเทศอื่น	0.767		
เพื่อไปสัมผัสวัฒนธรรมที่แตกต่าง	0.734		
เพื่อค้นหาความสนุก และการผจญภัย	0.695		
เพื่อไปในที่ที่ฉันไม่เคยไป	0.601		
อยากเติมเต็มความฝันในการเดินทางไปประเทศใหม่ๆ	0.564		
ปัจจัย 2 : การพักผ่อนจากการทำงาน		19.164	3.86
อยากพักผ่อนจากการทำงาน	0.811		
เพื่อหลบหนีความซ้ำซากจำเจในชีวิตประจำวัน	0.772		
เพื่อพักผ่อน และผ่อนคลาย	0.718		
เพื่อดูแล และรักษาสุขภาพ	0.692		
ปัจจัย 3 : การได้ใช้เวลากับเพื่อน/ญาติ		16.166	3.56
อยากพบเจอผู้คนที่หลากหลาย	0.741		
อยากพบเจอคนที่คิดถึง	0.740		
อยากใช้เวลาในการเดินทางกับเพื่อน/ ญาติ	0.645		
เพื่อที่จะเล่าเรื่องให้ เพื่อน/ ญาติ ได้ฟังเมื่อกลับถึงบ้าน	0.535		

จากผลการวิเคราะห์ของแรงจูงใจในการท่องเที่ยวในด้านปัจจัยหลักคั่น โดยวิธีองค์ประกอบหลักและหมุนแกนปัจจัยโดยวิธีวาริแมกซ์ สำหรับการพิจารณาว่าตัวแปรใดควรอยู่ในปัจจัยร่วมใดนั้นพิจารณาจากค่าน้ำหนักปัจจัย ถ้ำน้ำหนักปัจจัยของตัวแปรในปัจจัยร่วมใดมีค่า

มาก และของปัจจัยร่วมอื่นๆมีค่าต่ำ จะจัดตัวแปรให้อยู่ในปัจจัยร่วมที่มีค่าน้ำหนักปัจจัยสูง ซึ่งผลจากการพิจารณาพบว่า ปัจจัยร่วมของแรงจูงใจในการท่องเที่ยว : ปัจจัยหลักต้น มี 3 ปัจจัยร่วมพร้อม กับตั้งชื่อปัจจัยร่วมใหม่ได้ดังนี้

ปัจจัยที่ 1 การค้นหาประสบการณ์สิ่งแปลกใหม่ ($\bar{X} = 4.15$)

ปัจจัยที่ 2 การพักผ่อนจากการทำงาน ($\bar{X} = 3.86$)

ปัจจัยที่ 3 การใช้เวลากับเพื่อน/ญาติ ($\bar{X} = 3.56$)

เมื่อพิจารณาแต่ละปัจจัย พบว่า

ปัจจัยที่ 1 ประกอบด้วยตัวแปรแรงจูงใจในการท่องเที่ยว ปัจจัยหลักต้น 6 ตัวแปรดังนี้ คือ อยากรู้สึกตื่นเต้นกับการเห็นสิ่งใหม่ เพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่จากประเทศอื่น เพื่อไปสัมผัสวัฒนธรรมที่แตกต่าง เพื่อค้นหาความสนุกและการผจญภัย เพื่อไปในที่ที่ฉันไม่เคยไป อยากเติมเต็มความฝันในการเดินทางไปประเทศใหม่ๆ ตัวแปรข้างต้น สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ 25.163% และตั้งชื่อปัจจัยร่วมนี้ว่า การหาประสบการณ์สิ่งแปลกใหม่

ปัจจัยที่ 2 ประกอบด้วยตัวแปรแรงจูงใจในการท่องเที่ยว ปัจจัยหลักต้น 4 ตัวแปรดังนี้ คือ อยากพักผ่อนจากการทำงาน เพื่อหลบหนีความซ้ำซากจำเจในชีวิตประจำวัน เพื่อพักผ่อนและผ่อนคลาย เพื่อดูแล และรักษาสุขภาพ ตัวแปรข้างต้น สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ 19.164% และตั้งชื่อปัจจัยนี้ว่า การพักผ่อนจากการทำงาน

ปัจจัยที่ 3 ประกอบด้วยตัวแปรแรงจูงใจในการท่องเที่ยว ปัจจัยหลักต้น 4 ตัวแปรดังนี้ คือ อยากพบเจอผู้คนที่หลากหลาย อยากพบเจอคนที่องถิ่น อยากใช้เวลาในการเดินทางกับเพื่อนหรือญาติ เพื่อที่จะเล่าเรื่องให้ เพื่อน/ ญาติ ได้ฟังเมื่อกลับถึงบ้าน ตัวแปรข้างต้น สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ 16.166% และตั้งชื่อปัจจัยนี้ว่า การได้ใช้เวลากับเพื่อน/ญาติ

ตารางที่ 4.6 ระดับความสำคัญของแรงจูงใจในการท่องเที่ยว : ปัจจัยดึงดูด

แรงจูงใจในการท่องเที่ยว : ปัจจัยดึงดูด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
1. วัฒนธรรมไทย	4.30	0.68	มาก
2. อาหารไทย	4.35	0.74	มาก
3. สถานที่ทางประวัติศาสตร์ / วัฒนธรรม	4.10	0.82	มาก
4. ความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว	4.03	0.89	มาก
5. ค่าครองชีพถูก	4.02	0.90	มาก
6. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวถูก	3.93	0.90	มาก
7. ความสะดวกในการหาข้อมูลในการท่องเที่ยว	3.44	0.86	ปานกลาง
8. มีสถานที่ช้อปปิ้งหลากหลาย	3.56	1.05	มาก
9. ความหลากหลายของกิจกรรมสันทนาการ	3.61	1.00	มาก
10. ความปลอดภัย	2.76	1.07	ปานกลาง
11. ความสะอาด	2.56	1.08	ปานกลาง
12. ความเป็นมิตรของคนไทย	4.27	0.75	มาก
รวม	3.74	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญของแรงจูงใจในการท่องเที่ยว : ปัจจัยดึงดูดโดยมีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.74 (ระดับมาก)

เมื่อพิจารณาแต่ละด้านในองค์ประกอบ (1-14) พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัจจัย อาหารไทย มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.35 (ระดับมาก) รองลงมาคือ วัฒนธรรมไทย ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.26 (ระดับมาก) ส่วน 3 อันดับสุดท้ายคือ ความสะดวกในการหาข้อมูลในการท่องเที่ยว เท่ากับ 3.44 (ระดับปานกลาง) รองลงมาคือความปลอดภัย เท่ากับ 2.76 (ระดับปานกลาง) รองลงมาคือ ความสะอาด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.56 (ระดับปานกลาง)

การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ในประเด็นด้านความสำคัญของแรงจูงใจในการท่องเที่ยว : ปัจจัยดึงดูด ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น จึงนำมาจัดกลุ่มใหม่ จำแนกตามประเภทของตัวแปร และผลการวิเคราะห์ปัจจัยแรงจูงใจในการท่องเที่ยว : ปัจจัยดึงดูดมีรายละเอียดดังตาราง 4.7

ตารางที่ 4.7 ปัจจัยแรงจูงใจในการท่องเที่ยว : ปัจจัยดึงดูด

ปัจจัยต่างๆ	Factor Loading	Initial Eigenvalues	$\bar{X}$
ปัจจัย 1 : ความคุ้มค่าในการท่องเที่ยว		24.921	3.78
ค่าครองชีพถูก	0.895		
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวถูก	0.859		
มีสถานที่ช้อปปิ้งหลากหลาย	0.767		
ความหลากหลายของกิจกรรมสันทนาการ	0.613		
ปัจจัย 2 : สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว		22.772	4.21
วัฒนธรรมไทย	0.812		
สถานที่ทางประวัติศาสตร์ /วัฒนธรรม	0.779		
อาหารไทย	0.677		
ความเป็นมิตรของคนไทย	0.620		
ความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว	0.599		
ปัจจัย 3 : ความสะดวกสบายในการท่องเที่ยว		17.811	2.92
ความสะดวก	0.929		
ความปลอดภัย	0.896		
ความสะดวกในการหาข้อมูลในการท่องเที่ยว	0.420		

จากผลการวิเคราะห์ของแรงจูงใจในการท่องเที่ยว : ปัจจัยดึงดูด โดยวิธีองค์ประกอบหลักและหมุนแกนปัจจัยโดยวิธีวาริแมกซ์ สำหรับการพิจารณาว่าตัวแปรใดควรอยู่ในปัจจัยร่วมใดนั้นพิจารณาจากค่าน้ำหนักปัจจัย ถ้าค่าน้ำหนักปัจจัยของตัวแปรในปัจจัยร่วมใดมีค่ามาก และของ

ปัจจัยร่วมอื่นๆมีค่าต่ำ จะจัดตัวแปรให้อยู่ในปัจจัยร่วมที่มีค่าน้ำหนักปัจจัยสูง ซึ่งผลจากการพิจารณาพบว่า ปัจจัยของแรงจูงใจในการท่องเที่ยว : ปัจจัยดึงดูด มี 3 ปัจจัยร่วมพร้อมกับตั้งชื่อปัจจัยร่วมใหม่ได้ดังนี้

ปัจจัยที่ 1 ความคุ้มค่าในการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.78$)

ปัจจัยที่ 2 สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.21$)

ปัจจัยที่ 3 ความสะดวกสบายในการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.92$)

เมื่อพิจารณาแต่ละปัจจัย พบว่า

ปัจจัยที่ 1 ประกอบด้วยตัวแปรแรงจูงใจในการท่องเที่ยว : ปัจจัยดึงดูด 4 ตัวแปร ดังนี้คือ ค่าครองชีพถูก ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวถูก มีสถานที่ช้อปปิ้งหลากหลาย ความหลากหลายของกิจกรรมสันทนาการ ตัวแปรข้างต้น สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ 24.921% และตั้งชื่อปัจจัยร่วมนี้ว่า ความคุ้มค่าในการท่องเที่ยว

ปัจจัยที่ 2 ประกอบด้วยตัวแปรแรงจูงใจในการท่องเที่ยว : ปัจจัยดึงดูด 4 ตัวแปร ดังนี้คือ วัฒนธรรมไทย สถานที่ทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม อาหารไทย ความเป็นมิตรของคนไทย ความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว ตัวแปรข้างต้น สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ 22.772% และตั้งชื่อปัจจัยร่วมนี้ว่า ความสวยงามทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของประเทศไทย

ปัจจัยที่ 3 ประกอบด้วยตัวแปรแรงจูงใจในการท่องเที่ยว : ปัจจัยดึงดูด 4 ตัวแปร ดังนี้คือ ความสะอาด ความปลอดภัย ความสะดวกในการหาข้อมูลในการท่องเที่ยว ตัวแปรข้างต้น สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ 17.811% และตั้งชื่อปัจจัยร่วมนี้ว่า ความสะดวกสบายในการท่องเที่ยว

ในการวิเคราะห์กลุ่ม (Cluster Analysis) เพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างที่เดินทางมาท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร (Segmentation) โดยใช้แรงจูงใจผลักดัน (Push Factor) เป็นฐานในการแบ่งกลุ่ม ตลาด สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

ตารางที่ 4.8 การวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งกลุ่มตาม การวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบ

ปัจจัยผลักดัน	Cluster 1 (n=160)	Cluster 2 (n=240)
ปัจจัย 1 : การค้นหาประสบการณ์สิ่งแปลกใหม่		
➤ อยากรู้สึกตื่นเต้นกับการเห็นสิ่งใหม่	3.80	4.50
➤ เพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่จากประเทศอื่น	3.63	4.50
➤ เพื่อไปสัมผัสวัฒนธรรมที่แตกต่าง	3.89	4.58
➤ เพื่อค้นหาความสนุก และการผจญภัย	3.45	4.37
➤ เพื่อไปในที่ที่ฉันไม่เคยไป	3.76	4.60
➤ อยากเพิ่มเติมความฝันในการเดินทางไปประเทศใหม่ๆ	3.39	4.40
ปัจจัย 2 : การพักผ่อนจากการทำงาน		
➤ อยากพักผ่อนจากการทำงาน	3.36	4.35
➤ เพื่อหลบหนีความซ้ำซากจำเจในชีวิตประจำวัน	3.49	4.54
➤ เพื่อพักผ่อน และผ่อนคลาย	3.72	4.52
➤ เพื่อดูแล และรักษาสุขภาพ	2.61	3.53
ปัจจัย 3 : การได้ใช้เวลากับเพื่อน/ญาติ		
➤ อยากพบเจอผู้คนที่หลากหลาย	3.25	4.08
➤ อยากพบเจอคนที่องถิ่น	3.30	4.10
➤ อยากใช้เวลาในการเดินทางกับเพื่อน/ ญาติ	3.06	3.82
➤ เพื่อที่จะเล่าเรื่องให้ เพื่อน/ ญาติ ได้ฟังเมื่อกลับถึงบ้าน	2.53	3.68

จากผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่าง สามารถแบ่งออกมาได้เป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 นั้นมีจำนวนตัวอย่าง 160 ตัวอย่าง และกลุ่มที่ 2 มีจำนวน 240 ตัวอย่าง

ตารางที่ 4.9 การวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่าง โดยการแบ่งกลุ่มตาม ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	Cluster 1 (n=160)	Cluster 2 (n=240)
เพศ		
➤ ชาย	42.5%	40.0%
➤ หญิง	57.5%	60.0%
➤ รวม	100%	100%
อายุ		
➤ 20 – 30 ปี	28.8%	37.5%
➤ 31 – 45 ปี	43.8%	37.5%
➤ 46 – 55 ปี	11.3%	13.3%
➤ 56 ปีหรือมากกว่า	16.3%	17.7%
➤ รวม	100%	100%
ระดับการศึกษา		
➤ ต่ำกว่าปริญญาตรี	6.3%	5.0%
➤ ปริญญาตรี	68.8%	63.3%
➤ ปริญญาโทหรือสูงกว่า	25.0%	31.7%
➤ รวม	100%	100%
อาชีพ		
➤ นักเรียน	15.0%	18.3%
➤ พนักงานบริษัท	45.0%	37.5%
➤ พนักงานของรัฐบาล	7.5%	10.8%

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

➤ เจ้าของธุรกิจ	7.5%	13.3%
➤ อาชีพอิสระ	10.0%	10.0%
➤ ว่างาน	3.8%	1.7%
➤ เกษียณ	11.3%	8.3%
➤ รวม	100%	100%
รายได้		
➤ น้อยกว่า 1,000 เหรียญสหรัฐ	12.5%	14.2%
➤ 1,001 – 2,500 เหรียญสหรัฐ	35.5%	33.3%
➤ 2,501 – 3,500 เหรียญสหรัฐ	35.5%	33.3%
➤ 3,501 เหรียญสหรัฐ ขึ้นไป	17.5%	19.2%
➤ รวม	100%	100%

จากตารางที่ 4.8 และ ตารางที่ 4.9 สามารถแบ่งกลุ่มตามการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบ ได้ทั้งหมด 2 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบไปด้วยเพศหญิง อายุ 31-45 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท และมีรายได้ 1,001 – 3,500 เหรียญสหรัฐ โดยปัจจัยผลักดันที่ทำให้พนักงานที่เข้าร่วมกลุ่มนี้มาท่องเที่ยวที่ประเทศไทย ในด้านปัจจัยผลักดัน การค้นหาประสบการณ์สิ่งแปลกใหม่ กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในข้อเพื่อไปสัมผัสวัฒนธรรมที่แตกต่างมากที่สุด มีคะแนนอยู่ที่ 3.89 รองลงมาคืออยากรู้สึกตื่นเต้นกับการเห็นสิ่งแปลกใหม่ มีคะแนนอยู่ที่ 3.80 และอันดับที่ 3 คือ เพื่อไปในที่ที่ฉันไม่เคยไป มีคะแนนอยู่ที่ 3.76

ในด้านปัจจัยผลักดันการพักผ่อนจากการทำงาน กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในเรื่องเพื่อพักผ่อนและผ่อนคลายมากที่สุด มีคะแนนอยู่ที่ 3.72 รองมาคือเพื่อหลบหนีความซ้ำซากจำเจในชีวิตประจำวัน มีคะแนนอยู่ที่ 3.49 และอันดับที่ 3 คือ อยากพักผ่อนจากการทำงาน มีคะแนนอยู่ที่ 3.36

ในด้านปัจจัยการได้ใช้เวลากับเพื่อน/ญาติ กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับปานกลาง โดยให้ความสำคัญในเรื่องอยากพบเจอคนท้องถิ่นมากที่สุด มีคะแนนอยู่ที่ 3.30 รองลงมาคือ

อยากพบเจอผู้คนที่หลากหลาย มีคะแนนอยู่ที่ 3.25 และอันดับที่ 3 คือ อยากใช้เวลาในการเดินทางกับเพื่อน/ญาติ มีคะแนนอยู่ที่ 3.06

กลุ่มที่ 2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบไปด้วยเพศหญิง อายุ 20-45 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท และมีรายได้ 1,001 – 3,500 เหรียญสหรัฐ โดยปัจจัยผลักดันที่ทำให้นักท่องเที่ยวยุโรปกลุ่มนี้มาท่องเที่ยวที่ประเทศไทย ในด้านปัจจัยผลักดันการค้นหาประสบการณ์สิ่งแปลกใหม่ กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความสำคัญในข้อเพื่อไปในที่ที่นั่นไม่เคยไปมากที่สุด มีคะแนนอยู่ที่ 4.60 รองลงมาคือ เพื่อไปสัมผัสวัฒนธรรมที่แตกต่าง มีคะแนนอยู่ที่ 4.58 และอันดับที่ 3 มีสองปัจจัยซึ่งมีคะแนนเท่ากัน คือ อยากรู้สึกตื่นเต้นกับการเห็นสิ่งใหม่และเพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่จากประเทศอื่น มีคะแนนอยู่ที่ 4.50

ในด้านปัจจัยผลักดันการพักผ่อนจากการทำงาน กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด โดยให้ความสำคัญในเรื่องเพื่อหลบหนีความซ้ำซากจำเจในชีวิตประจำวันมากที่สุด มีคะแนนอยู่ที่ 4.54 รองลงมาคือ เพื่อพักผ่อนและผ่อนคลาย มีคะแนนอยู่ที่ 4.52 และอันดับที่ 3 คืออยากพักผ่อนจากการทำงาน มีคะแนนอยู่ที่ 4.35

ในด้านปัจจัยการได้ใช้เวลากับเพื่อน/ญาติ กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในเรื่องอยากพบเจอคนที่สนิทมากที่สุด มีคะแนนอยู่ที่ 4.10 รองลงมาคือ อยากพบเจอผู้คนที่หลากหลาย มีคะแนนอยู่ที่ 4.08 และอันดับที่ 3 คือ อยากใช้เวลาในการเดินทางกับเพื่อน/ญาติ มีคะแนนอยู่ที่ 3.82

4.3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานหลัก ข้อที่ 1 นักท่องเที่ยวชาวยุโรปที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน เช่น เพศ อายุ การศึกษา และ รายได้ มีแรงจูงใจผลักดัน (Push Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน

จากสมมติฐานการวิจัยหลักข้อที่ 1 สามารถจำแนกเป็นสมมติฐานย่อยเชิงสถิติดังนี้
สมมติฐานย่อย ข้อที่ 1

H_0 : นักท่องเที่ยวที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจผลักดัน (Push Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน

H_a : นักท่องเที่ยวที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจผลักดัน (Push Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยว แตกต่างกัน

จากตาราง 4.9 สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่าค่า P เท่ากับ 0.029 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_a) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวยุโรปที่มีเพศแตกต่างกัน มีแรงจูงใจผลักดันแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจผลักดันในการเดินทางท่องเที่ยว โดยจำแนกตามเพศ

แรงจูงใจผลักดัน	เพศชาย $\bar{X}$	เพศหญิง $\bar{X}$	T	p
1. การหาประสบการณ์สิ่งแปลกใหม่	4.14	4.16	3.307	.070
2. การพักผ่อนจากการทำงาน	3.82	3.88	1.039	.309
3. การได้ใช้เวลากับเพื่อน/ญาติ	3.50	3.61	4.777	.029*

สมมติฐานย่อย ข้อที่ 2

Ho : นักท่องเที่ยวที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจผลักดัน (Push Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน

Ha : นักท่องเที่ยวที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจผลักดัน (Push Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยว แตกต่างกัน

จากตาราง 4.10 สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way Anova) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น พบว่า มีค่า P เท่ากับ 0.004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (Ha) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกัน มีแรงจูงใจผลักดันแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและระดับแรงจูงใจผลักดันในการเดินทางท่องเที่ยว โดยจำแนกตามอายุ

ความคาดหวังต่อการท่องเที่ยว	20-30 ปี	31-45ปี	36-55 ปี	56 หรือมากกว่า	F	ค่า P
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$		
1. การหาประสบการณ์สิ่งแปลกใหม่	4.29	4.07	4.16	4.04	4.543	0.004*
2. การพักผ่อนจากการทำงาน	3.86	3.87	4.04	3.66	2.164	0.092
3. การได้ใช้เวลากับเพื่อน/ญาติ	3.65	3.47	3.61	3.57	1.504	0.213

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยนักท่องเที่ยวที่มีต่อแรงจูงใจผลักดันในด้านการหา
ประสบการณ์สิ่งแปลกใหม่ จำแนกตามอายุ โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

อายุ	20-30 ปี ($\bar{X} = 4.29$)	31-45ปี ($\bar{X} = 4.07$)	36-55 ปี ($\bar{X} = 4.16$)	56 หรือ มากกว่า ($\bar{X} = 4.04$)
20-30 ปี ($\bar{X} = 4.29$)	-	-.22120* (.001)	.12745 (.172)	.24473* (.007)
31-45ปี ($\bar{X} = 4.07$)		-	-.09375 (.305)	.02353 (.791)
36-55 ปี ($\bar{X} = 4.16$)			-	.11728 (.289)
56 หรือ มากกว่า ($\bar{X} = 4.04$)				-

สืบเนื่องจากตารางที่ 4.11 พบว่า ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจผลักดันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดังนั้นตารางที่ 4.12 จึงวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มตัวอย่าง (โดยใช้วิธี Least Significant Difference : LSD) ที่มีอายุแตกต่างกัน พบว่ากลุ่มตัวอย่าง กลุ่มอายุ 20-30 ปี มีแรงจูงใจผลักดันในด้านการหาประสบการณ์สิ่งแปลกใหม่แตกต่างเป็นรายคู่ กับกลุ่มที่มีอายุ 31-45 ปี และ 56ปีหรือมากกว่า ปี ซึ่งมีค่า Sig เท่ากับ .001 และ .007 ตามลำดับ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานย่อย ข้อที่ 3

Ho : นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจผลักดัน (Push Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน

Ha : นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจผลักดัน (Push Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยว แตกต่างกัน

จากตาราง 4.12 สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way Anova) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า มีค่า P เท่ากับ 0.000 และ 0.003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (Ha) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจผลักดัน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับแรงจูงใจผลักดัน โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

แรงจูงใจผลักดัน	ต่ำกว่า	ปริญญาตรี	สูงกว่า	F	ค่า P
	ปริญญาตรี	ตรี	ปริญญาตรี		
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$		
1. การหาประสบการณ์สิ่งแปลกใหม่	4.07	4.07	4.35	9.862	0.000*
2. การพักผ่อนจากการทำงาน	3.56	3.84	3.94	2.506	0.083
3. การได้ใช้เวลากับเพื่อน/ญาติ	3.47	3.49	3.75	5.754	0.003*

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยนักท่องเที่ยงที่มีต่อแรงจูงใจผลักดันในด้านการหา
ประสบการณ์สิ่งแปลกใหม่ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.07$)	ปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.07$)	สูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.35$)
ต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.07$)	-	-0.00185 (.988)	-.27482* (.035)
ปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.07$)		-	-.27297* (.000)
สูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.35$)			-

สืบเนื่องจากตารางที่ 4.13 พบว่า ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจผลักดันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดังนั้นตารางที่ 4.14 จึงวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มตัวอย่าง (โดยใช้วิธี Least Significant Difference : LSD) ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ในด้านลักษณะกายภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีแรงจูงใจผลักดันในด้านการหาประสบการณ์สิ่งแปลกใหม่ แตกต่างเป็นรายคู่ กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และ ปริญญาตรี ซึ่งมีค่า Sig เท่ากับ .035 และ .000 ตามลำดับ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยนักท่องเที่ยวที่มีต่อแรงจูงใจผลักดันในด้านการได้ใช้เวลา
กับเพื่อน/ญาติ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.07$)	ปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.07$)	สูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.35$)
ต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.07$)	-	-.01319 (.933)	-.27704 (.094)
ปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.07$)		-	-.26385* (.001)
สูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.35$)			-

สืบเนื่องจากตารางที่ 4.14 พบว่า ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจผลักดันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดังนั้นตารางที่ 4.15 จึงวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มตัวอย่าง (โดยใช้วิธี Least Significant Difference : LSD) ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ในด้านลักษณะกายภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีแรงจูงใจผลักดันในด้านการได้ใช้เวลากับเพื่อน/ญาติ แตกต่างเป็นรายคู่ กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี ซึ่งมีค่า Sig เท่ากับ .001 ตามลำดับ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานย่อย ข้อที่ 4

Ho : นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีแรงจูงใจผลักดัน (Push Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน

Ha : นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีแรงจูงใจผลักดัน (Push Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยว แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way Anova) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) และยอมรับสมมติฐานรอง (Ha) ก็ต่อเมื่อมีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้ทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับแรงจูงใจผลักดัน โดยจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

แรงจูงใจผลักดัน	น้อยกว่า 1,000 US	1,001 – 2,500 US	2,501 – 3,500 US	มากกว่า 3,501 US	F	ค่า P
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$		
1. การหา ประสบการณ์สิ่ง แปลกใหม่	4.18	4.19	4.11	4.14	0.564	0.639
2. การพักผ่อนจาก การทำงาน	3.62	3.79	3.90	4.05	3.908	0.009*
3. การได้ใช้เวลา กับเพื่อน/ญาติ	3.62	3.54	3.47	3.72	2.231	0.084

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยแรงงูใจผลักดัน โดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way Anova) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านการหาประสบการณ์สิ่งแปลกใหม่ และ ด้านการได้ใช้เวลากับเพื่อน/ญาติ พบว่ามีค่า P เท่ากับ 0.639 และ 0.084 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (Ha) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีแรงงูใจผลักดันไม่แตกต่างกัน

แต่เมื่อพิจารณาในด้านการพักผ่อนจากการทำงาน พบว่า มีค่า P เท่ากับ 0.009 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) และยอมรับสมมติฐานรอง (Ha) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีแรงงูใจผลักดัน แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่าง ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันในรายคู่ใดบ้าง ที่มีแรงงูใจผลักดันในด้านการพักผ่อนจากการทำงาน แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยนักท่องเที่ยวที่มีต่อแรงงูใจผลักดันในด้านการพักผ่อนจากการทำงาน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

รายได้ต่อเดือน	น้อยกว่า 1,000 US ($\bar{X} = 4.29$)	1,001 – 2,500 US ($\bar{X} = 4.07$)	2,501 – 3,500 US ($\bar{X} = 4.16$)	มากกว่า 3,501 US ($\bar{X} = 4.04$)
น้อยกว่า 1,000 US ($\bar{X} = 4.29$)	-	-0.16816 (.162)	-0.28030* (.020)	-0.42442* (.002)
1,001 – 2,500 US ($\bar{X} = 4.07$)		-	-0.11213 (.216)	-0.25626* (.018)
2,501 – 3,500 US ($\bar{X} = 4.16$)			-	-0.14413 (.182)
มากกว่า 3,501 US ($\bar{X} = 4.04$)				-

สืบเนื่องจากตารางที่ 4.16 พบว่า ค่าเฉลี่ยแรงงูใจผลักดันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดังนั้นตารางที่ 4.17 จึงวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มตัวอย่าง (โดยใช้วิธี Least Significant Difference : LSD) ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ในด้านลักษณะกายภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่มีรายได้น้อยกว่า 1,000 เหรียญสหรัฐ มีแรงงูใจผลักดันในด้านการพักผ่อนจากการทำงาน แตกต่างเป็นรายคู่ กับกลุ่มที่มีรายได้ 2,501 – 3,500 เหรียญสหรัฐ และมากกว่า 3,501 เหรียญสหรัฐ ซึ่งมีค่า Sig เท่ากับ .020 และ .002 ตามลำดับ และกลุ่มที่มีรายได้ 1,001 – 2,500 เหรียญสหรัฐ แตกต่างเป็นรายคู่ กับกลุ่มที่มีรายได้ มากกว่า 3,501 เหรียญสหรัฐ ซึ่งมีค่า Sig เท่ากับ .018 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานหลัก ข้อที่ 2 นักท่องเที่ยวชาวยุโรปที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน เช่น เพศ อายุ การศึกษา และ รายได้ มีแรงงูใจดึงดูด (Pull Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน

จากสมมติฐานหลักข้อที่ 2 สามารถจำแนกเป็นสมมติฐานย่อยเชิงสถิติดังนี้

สมมติฐานย่อย ข้อที่ 1

H_0 : นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน มีแรงงูใจดึงดูด (Pull Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน

H_a : นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน มีแรงงูใจดึงดูด (Pull Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยว แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tails Prob (p) มีค่าน้อยกว่า .05

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจดึงดูดในการเดินทางท่องเที่ยว โดยจำแนกตามเพศ

แรงจูงใจดึงดูด	เพศชาย $\bar{X}$	เพศหญิง $\bar{X}$	t	p
1.ความคุ้มค่าในการท่องเที่ยว	3.83	3.75	2.979	.085
2.ความสวยงามทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของประเทศไทย	4.19	4.22	5.792	.017*
3.ความสะดวกสบายในการท่องเที่ยว	2.91	2.92	1.005	.317

จากการทดสอบค่า t-test ดังแสดงในตารางที่ 4.18 พบว่า ค่า Probability (p) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านความคุ้มค่าในการท่องเที่ยว และด้านความสะดวกสบายในการท่องเที่ยว พบว่า มีค่า P เท่ากับ 0.085 และ 0.317 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (Ha) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวยุโรปที่มีเพศแตกต่างกัน มีแรงจูงใจดึงดูดไม่แตกต่างกัน

แต่เมื่อพิจารณาในด้านการความสวยงามทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของประเทศไทย พบว่า มีค่า P เท่ากับ 0.017 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) และยอมรับสมมติฐานรอง (Ha) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวยุโรปที่มีเพศแตกต่างกัน มีแรงจูงใจดึงดูดแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย ข้อที่ 2

Ho : นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกัน มีแรงจูงใจดึงดูด (Pull Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน

Ha : นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกัน มีแรงจูงใจดึงดูด (Pull Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยว แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way Anova) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) และยอมรับสมมติฐานรอง (Ha) ก็ต่อเมื่อมีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้ทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ย และระดับแรงจูงใจดึงดูดในการเดินทางท่องเที่ยว โดยจำแนกตามอายุ

แรงจูงใจดึงดูด	20-30 ปี	31-45ปี	36-55 ปี	56 หรือ มากกว่า	F	ค่า P
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$		
1.ความคุ้มค่าในการ ท่องเที่ยว	3.76	3.80	3.71	3.85	0.306	0.821
2.ความสวยงามทาง วัฒนธรรมและวิถีชีวิต ของประเทศไทย	4.21	4.22	4.24	4.13	0.417	0.741
3.ความสะดวกสบายใน การท่องเที่ยว	2.89	2.88	2.86	3.14	1.637	0.180

จากตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอายุของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way Anova) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านความคุ้มค่าในการท่องเที่ยว ด้านความสวยงามทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของประเทศไทย และด้านความสะดวกสบายในการท่องเที่ยว มีค่า P เท่ากับ 0.821 ,0.741 และ 0.180 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (Ho) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (Ha) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกัน มีแรงจูงใจดึงดูด ไม่แตกต่างกัน

เมื่อในทุกด้านมีค่า P มากกว่า 0.05 จึงไม่จำเป็นต้องทำการทดสอบ Least Significant Difference (LSD)

สมมติฐานย่อย ข้อที่ 3

Ho : นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจดึงดูด (Pull Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน

Ha : นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจดึงดูด (Pull Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยว แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way Anova) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (Ha) ก็ต่อเมื่อมีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้ทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับแรงงใจดึงดูด โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

แรงงใจดึงดูด	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี	F	ค่า P
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$		
1.ความคุ้มค่าในการ ท่องเที่ยว	3.86	3.75	3.83	0.513	0.599
2.ความสวยงามทาง วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของ ประเทศไทย	4.25	4.16	4.31	2.597	0.076
3.ความสะดวกสบายในการ ท่องเที่ยว	3.00	2.84	3.07	3.294	0.038*

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแรงงใจดึงดูด โดยจำแนกระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way Anova) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านความคุ้มค่าในการท่องเที่ยว และด้านความสวยงามทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของประเทศไทย พบว่ามีค่า P เท่ากับ 0.599 และ 0.076 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (Ho) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (Ha) หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีแรงงใจดึงดูด ในการเดินทางท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

แต่เมื่อพิจารณาในด้านความสะดวกสบายในการท่องเที่ยว พบว่า มีค่า P เท่ากับ 0.038 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) และยอมรับสมมติฐานรอง (Ha) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีแรงงใจดึงดูด แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่าง ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันในรายชื่อใดบ้าง ที่มีแรงงใจดึงดูด ในด้านความสะดวกสบายในการท่องเที่ยว แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยนักท่องเที่ยวที่มีต่อแรงจูงใจดึงดูด ในด้านความสะดวกสบาย ในการท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.00$)	ปริญญาตรี ($\bar{X} = 2.84$)	สูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.07$)
ต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.00$)	-	.15394 (.394)	-.07471 (.693)
ปริญญาตรี ($\bar{X} = 2.84$)		-	-.22866* (.012)
สูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.07$)			-

สืบเนื่องจากตารางที่ 4.20 พบว่า ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจดึงดูดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดังนั้นตารางที่ 4.21 จึงวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มตัวอย่าง (โดยใช้วิธี Least Significant Difference : LSD) ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ในด้านลักษณะกายภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีแรงจูงใจดึงดูดในด้านความสะดวกสบายในการท่องเที่ยว แตกต่างเป็นรายคู่ กับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ซึ่งมีค่า Sig เท่ากับ .012 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานย่อย ข้อที่ 4

Ho : นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีแรงจูงใจดึงดูด (Pull Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน

Ha : นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีแรงจูงใจดึงดูด (Pull Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยว แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way Anova) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) และยอมรับสมมติฐานรอง (Ha) ก็ต่อเมื่อมีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้ทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับแรงจูงใจดึงดูด โดยจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

แรงจูงใจดึงดูด	น้อยกว่า 1,000 US	1,001 – 2,500 US	2,501 – 3,500 US	มากกว่า 3,501 US	F	ค่า P
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$		
1.ความคุ้มค่าในการท่องเที่ยว	3.78	3.87	3.81	3.56	2.558	0.055
2.ความสวยงามทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของประเทศไทย	4.22	4.26	4.23	4.07	1.949	0.121
3.ความสะดวกสบายในการท่องเที่ยว	3.09	3.04	2.77	2.83	3.716	0.012*

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยแรงงูใจคิงคูด โดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way Anova) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านความคุ้มค่าในการท่องเที่ยว และ ด้านความสวยงามทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของประเทศไทย พบว่ามีค่า P เท่ากับ 0.055 และ 0.121 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (Ho) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (Ha) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีแรงงูใจคิงคูดไม่แตกต่างกัน

แต่เมื่อพิจารณาในด้านความสะดวกสบายในการท่องเที่ยว พบว่า มีค่า P เท่ากับ 0.012 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) และยอมรับสมมติฐานรอง (Ha) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีแรงงูใจคิงคูดแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่าง ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันในรายคู่ใดบ้าง ที่มีแรงงูใจคิงคูดในด้านความสะดวกสบายในการท่องเที่ยว แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 4.23 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยนักท่องเที่ยวที่มีต่อแรงงูใจคิงคูด ในด้านความสะดวกสบายในการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

รายได้ต่อเดือน	น้อยกว่า 1,000 US ($\bar{X} = 3.09$)	1,001 – 2,500 US ($\bar{X} = 3.04$)	2,501 – 3,500 US ($\bar{X} = 2.77$)	มากกว่า 3,501 US ($\bar{X} = 2.83$)
น้อยกว่า 1,000 US ($\bar{X} = 3.09$)	-	.05465 (.675)	.32671* (.012)	.26093 (.072)
1,001 – 2,500 US ($\bar{X} = 3.04$)		-	.27206* (.006)	.20628 (.078)
2,501 – 3,500 US ($\bar{X} = 2.77$)			-	-.06578 (.574)
มากกว่า 3,501 US ($\bar{X} = 2.83$)				-

สืบเนื่องจากตารางที่ 4.22 พบว่า ค่าเฉลี่ยแรงงูใจคิงคูดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดังนั้นตารางที่ 4.23 จึงวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มตัวอย่าง (โดยใช้วิธี Least Significant Difference : LSD) ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ในด้านลักษณะกายภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่มีรายได้ 2,501 – 3,500 เหรียญสหรัฐ มีแรงงูใจผลักดันในด้านความสะดวกสบายในการท่องเที่ยว แตกต่างเป็นรายคู่ กับกลุ่มที่มีรายได้ น้อยกว่า 1,000 เหรียญสหรัฐ และ 1,001 – 2,500 เหรียญสหรัฐ ซึ่งมีค่า Sig เท่ากับ .012 และ .006 ตามลำดับที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.24 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ข้อที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
สมมติฐานหลัก ข้อที่ 1	นักท่องเที่ยวชาวยุโรปที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน เช่น เพศ อายุ การศึกษา และ รายได้ มีแรงจูงใจผลักดัน (Push Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน	
สมมติฐานย่อย ข้อที่ 1	นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน มีแรงจูงใจผลักดัน (Push Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก
สมมติฐานย่อย ข้อที่ 2	นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกัน มีแรงจูงใจผลักดัน (Push Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก
สมมติฐานย่อย ข้อที่ 3	นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจผลักดัน (Push Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก
สมมติฐานย่อย ข้อที่ 4	นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีแรงจูงใจผลักดัน (Push Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ข้อที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
สมมติฐานหลัก ข้อที่ 2	นักท่องเที่ยวชาวยุโรปที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน เช่น เพศ อายุ การศึกษา และ รายได้ มีแรงจูงใจดึงดูด (Pull Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน	
สมมติฐานย่อย ข้อที่ 1	กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีแรงจูงใจดึงดูด (Pull Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยวแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐานหลัก
สมมติฐานย่อย ข้อที่ 2	กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีแรงจูงใจดึงดูด (Pull Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยวแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐานหลัก
สมมติฐานย่อย ข้อที่ 3	กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจดึงดูด (Pull Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยวแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก
สมมติฐานย่อย ข้อที่ 4	กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีแรงจูงใจดึงดูด (Pull Factor) ในการเดินทางท่องเที่ยวแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก